

Det gør man ved at tvinge alle til at hæve deres standarder.

Og hvem er de eneste, der har fordel af, at vi sænker standarder? Det bliver aldrig de fattige i ulandene, der får fordel af, at vi sænker standarder. Det bliver de selskaber, der så kan producere med lavere omkostninger. Man kan da ikke forestille sig, at de vil levere den gevinst videre til de fattige bønder eller til danske forbrugere eller til nogen som helst andre end sig selv. Det ville i hvert fald være nyt for de selskaber, det er ikke set før.

Undskyld, jeg siger det, men derfor er hele tankegangen med at begynde at sænke standarder et vildskud. Derfor er det en overraskende debat, når jeg i dag må erklære mig enig med partier, som vi ellers i konkret handling har haft for nu at sige det mildt meget vanskeligt ved at få op af stolene, når vi har haft konkrete sager med konkrete stoffer, i, at vi ikke kan fravige forsigtighedsprincippet. Det kan vi altså ikke.

Jeg synes, fru Lone Møller formulerede det fuldstændig præcist: Vi skal hjælpe ulandene, men aldrig på bekostning af miljø og sundhed hverken i vores eget land, i EU eller i ulande, aldrig på bekostning af miljø og sundhed.

Så kan der være situationer, hvor man kan komme og sige, at en bestemt standard medfører nogle problemer, som det også gjorde for vores egne økologiske landmænd netop med aflatoxin. De fik at vide, at standarden skulle forbedres. Det voldte nogle praktiske problemer, men de praktiske problemer blev løst, således at de i dag producerer under overholdelse af de grænseværdier, som SF nu vil sænke.

Hvorfor skulle ulandene ikke også foretage den samme forbedring i deres produktionsmetoder? Det er der ingen gyldige argumenter for at de ikke skulle. Skulle vi have en udviklingsproces i ulandene, der gik ud på, at de skulle gennemløbe de samme miljø- og sundhedsproblemer, som vi andre har været igennem? Nej, de skal springe den fase over og gå direkte til et højt beskyttelsesniveau.

Hr. Martin Lidegaard ryster på hovedet, fordi han ved, at det volder nogle vanskeligheder. Det vil jeg heller ikke bestride. Selvfølgelig volder det nogle vanskeligheder. Det er derfor, vi har ulandsbistand. Det er også derfor, vi er enige om, at der skal åbnes for import, ved at en lang række restriktioner skal fjernes.

Derfor er vi også positive over for tankegangen i SF's forslag om, at vi kan have en sådan kommission. Det vil vi gerne have. Vi vil gerne

have, at det bliver vurderet, om der er nogle af vores handelsforhold, der reelt ikke handler om beskyttelse af sundhed og miljø, men som er listige påfund opfundet af firmaer eller andre med henblik på at beskytte danske eller europæiske producenter på bekostning af ulandenes producenter med usaglige grunde. Det vil vi da gerne være med til at undersøge en ekstra gang.

Derfor har vi ikke nødvendigvis noget imod et udviklingsprincip og en kommission, men det skal bare udformes sådan, at det står med lysende flammeskrift som indledning til hele arbejdet: Aldrig på bekostning af miljø og sundhed, aldrig gennem sænkning af vores miljø- og sundhedsstandarder.

Hvad angår menneskeliv vil jeg simpelt hen fraråde, at man kører videre ind i den debat, for selvfølgelig medfører sænkning af standarder en øget sundhedsrisiko. Jeg kan godt huske, hvor mange gange jeg har siddet i Folketingets Europaudvalg og med fuld støtte fra SF's og Det Radikale Venstres medlemmer af samme udvalg forklaret, hvordan vi skal se på summen af giftvirkningen i forskellige stoffer, den additive effekt og alt muligt.

Kl. 17.30

Hvis jeg nu tilsluttede mig, at man svækker beskyttelsen mod aflatoxiner, hvordan ville min situation så være, næste gang jeg sagde til ministeren på et udvalgsmøde: Nu skal ministeren tage ned i EU og sige, at det her vil vi ikke finde os i; det stof vil vi ikke have ind over vore grænser, fordi det er for giftigt, fordi det virker sammen med andre stoffer, og fordi tingene skal ses i en helhed osv. osv.? Jeg ville være ude på en glidebane, hvor jeg ville stå uden argumenter.

Derfor har jeg også tilladt mig at holde denne måske lidt for lange tale. Der er godt nok forlænget taletid, men det er jo ikke en pligt, men jeg har altså gjort det, fordi jeg synes, der står nogle principper på spil. Det er selvfølgelig også af omsorg for de partier, jeg normalt samarbejder med om disse ting, for jeg ville hade tanken om, at de blev ledt på vildspor i spørgsmål om netop miljø og sundhed.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil sådan set anmode hr. Keld Albrechtsen om at omdirigere sin omsorg for SF og Det Radikale Venstre til en anden del af verden.

Det var en meget, meget, meget principiel tale, hr. Keld Albrechtsen holdt. Det var en af den type taler, der friholder en fra at forholde sig til